

faa mange Momenter, som skulle vise deres Hensigtsmæssighed, saa var der nogen Uoverensstemmelse mellem de Ytringer, som kom fra den høitærede Finantsminister og fra den meget ærede Indenrigsminister, idet den høitærede Finantsminister hævdede, at dette Beløb vil i sin Helhed modvirke Arbejdsløsheden og formindste den deraf følgende Nød, altsaa tjene til Lovens Diemed, hvorimod den meget ærede Indenrigsminister, som jo har mere praktisk Kjenndskab til de paagjældende Arbejder end den høitærede Finantsminister, maatte i Uoverensstemmelse med de virkelige Forhold indrømme, at en væsentlig Del af Summen vilde medgaa til Materialier; det kan jo ikke være skjult for Nogen, at skal man kjøbe Sten, Træ og de mangfoldige andre Ting, saa maa man betale Pengene dertil til Dels til Udlandet, og de Penge komme sandelig ikke vore Arbejdere til Gode. En Del kan komme vore indenlandske Forretninger til Gode, men Raamaterialet skal ogsaa betales, det er ubestrideligt. Hvorledes man end tager Sagen, maa der trækkes meget væsentlig deraf. Naar man gennemgaaer Indenrigsministeriets 21 Poster, vil der ved de allerfleste, maaske med 2 eller 3 Undtagelser ikke anvendes ringe Beløb til Materialier, og særlig gjælder dette om nogle af de allerstørste Poster, nemlig Skibene. Trækker man dette fra, saa vil Summen ikke blive større end en Trediedel. Det kan ikke falde mig ind paa samme Maade at gennemgaa de øvrige Poster, idet jeg laader dem falde ind under den almindelige Betragtning. Det blev stærkt gjort gjældende saavel af den høitærede Minister som af flere ærede Medlemmer, blandt Andet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, at man ved at fremme Foranstaltninger af den Art yderligere bespører nyttig Virksomhed, det kan maaske gjælde om de civile Ministerier, men ikke om Udgifterne til de militære Ministerier, de drage ikke nyttig Virksomhed efter sig. — og det er omtrent Halvdelen deraf — det maa man en Gang for alle se, at de Penge, der dertil anvendes, bære ingen Frugt. Jeg skal ikke indlade mig paa de Betragtninger af storpolitisk Natur, som fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, men jeg skal dog lige overfor den høitærede Marineminister gjøre opmærksom paa, at naar den meget ærede Minister sagde, at vi baade i Fjor og i Fjor havde søgt at gjøre Finantsloven saa ringe som mulig, da er det en urigtig Paastand fra den meget ærede Ministers Side. De Bevillinger, som bleve givne saa vel til Marineministeriet og til Forsvaret i det Hele taget som ogsaa paa de andre Mi-

nisteriers Budgetter var saa fuldstændig Gjennemsnit af de Bevillinger, som tidligere have været givet, at den høitærede Minister ikke er berettiget til at sige det. Det er atter en storpolitisk Betragtning, som den meget ærede Minister bragte ind i Sagen, og denne Bestræbelse for at indføre storpolitiske Betragtninger tror jeg, som jeg allerede sagde fra Begyndelsen af, ikke fører til Sagens Fremme. Vilde vi fra vor Side gjøre det Samme, saa vilde vi komme meget langt bort fra Sagen, og saa vilde Forhandlingen ikke blive endt før Jul.

Finantsministeren (Gstrup): Naar det ærede Medlem havde handlet, saaledes som han udtalte, at det var hans Hensigt, saa havde han paa den anden Side ikke brugt et saadant Udtryk som, at dersom Regjeringen kun vilde denne Sags Fremme og hurtige Fremme, saa havde den ikke indbragt den med dens § 7. Det ærede Medlem advarede imod at komme ind paa, hvad han kaldte Storpolitisk. Jeg ser ikke rettere, end at en saadan Udtalelse, hvis jeg vilde optage den, vilde føre os temmelig langt bort. Er imidlertid det ærede Medlem berettiget til at bruge denne Udtalelse overfor Regjeringen, saa er jeg ogsaa berettiget til overfor det ærede Medlem at sige, at dersom det ærede Medlem kun vilde denne Lovs Fremme og hurtige Fremme, saa vilde han ikke indbringe sit Ændringsforslag. — Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om Betydningen af Ordet „bemyndiget“ i det danske Sprog. Det ærede Medlem maa selv raade over Udtrykkene i sit Forslag, men vil det ærede Medlem have, at det skal være Meningen, som utvivlsomt er Meningen, efter hvad det ærede Medlem nu har angivet, saa kan jeg kun raade det ærede Medlem til at forandre Udtrykket. Endnu har jeg kun en Bemærkning — og det en ganske lille — til det ærede Medlem. Det ærede Medlem vilde ikke anerkjende Berettigelsen af, hvad jeg sagde før, at man ved at udstykke Millioner kommer til at gjøre meget for meget for mange Kommuner og forholdsvis meget for lidt for andre. Men jeg gad dog nok vide, om det ærede Medlem eller Nogen drifter sig til at nægte, at det ikke blot er det absolute Tal af Arbejdsløse og Nødlidende, der er størst i Kjøbenhavn, men ogsaa det relative. Jeg gad vide, om det ærede Medlem vil drifte sig til at benægte det. Jeg er overbevist om, at hvis vi ikke levede her med et umiddelbart Indtryk af stor Arbejdsløshed og Trang, saa vilde den hele Betragtning af disse Forhold være en ganske anden. Jeg hører ganske vist ikke til dem, der kan sige som en æret